

அகாஷம் 2

காஷாண்டிதழ்

November 22

தரணியெலாம் எங்கள் தாயகமாம்

நிர்வாக ஆசிரியர்

டாக்டர் தாளிம் அகமது

சஞ்சிகைக் குழு

கலைக்கமல்

டாக்டர் எம். எச். நூர்தீன்

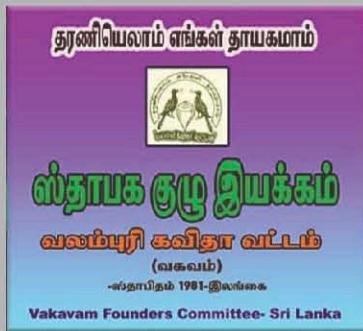
பாத்திமா மைந்தன்

ஆலோசகர்

மேமன்கவி

வெளியீடு

Founder's Committee
Valampuri Kavitha Vattam
(Vakavam)
No 9, Saunder's Court
Colombo - 02
Sri Lanka
94779664063
94778681464
vakavamorg2022@gmail.com

வ

கவம் முதலாவது இதழ்

1987 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

காலத்தால் எதிர்கொண்ட பல இடர்வுகள்,

பிரச்சினைகளின் காரணமாக வகவம்

இதழை தொடர முடியவில்லை, இந்த

வகவம் இரண்டாவது இதழ் வெளிவரும்

இக்காலகட்டமும் இக்கட்டான ஒரு

காலகட்டம்தான். வகவம் இதழை அச்சில்

கொண்டு வருவதில் எதிர்கொள்ளும்

சிரமங்கள் பல. ஒன்று அச்சுத்தாளின்

விலையேற்றம் அச்சு சாதனங்களின்

விலையேற்றம், அச்சடிக்கும் செலவு,

அச்சிடப்படும் பிரதிகளை தபாலில் அனுப்பும்

செலவின் ஏற்றம், போன்ற விடயங்களை

மனங்கொண்டு, அழகான வழவமைப்புடன்

உலகம் முழுவதும் சென்றடையும் வகையில்

PDF வழவில் வகவம் இதழை தொடர்ந்து

கொண்டு வருவது எனத் தீர்மானித்தோம்.

அதன் பிரகாரம் வகவம் இரண்டாவது

இதழ் உங்கள் பார்வைக்கு வந்துள்ளது.

அதனையிட்ட உங்கள் கருத்துகளை

எதிர்ப்பார்க்கிறோம்.

இந்த இதழுக்கு படைப்புகளை

தந்தவர்களுக்கும் இச்சஞ்சிகை

வழவமைப்புக்கான ஓவியங்கள் கொண்ட

இணையத்தளங்களுக்கும், கலாரஞ்சனி

வரதராஜ சர்மா அவர்களுக்கும்,

இறுதியாக வகவம் இந்த இதழின்

வழவமைப்புக்கு முழுமையாக உழைத்த

செல்வி பத்மரோஷினி ஞானசேகரம்

அவர்களுக்கும் வகவம் ஸ்தாப குழு

இயக்கத்தின் உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றிகள்.

பூங்குருவிகள் இப்போ
சோலைகளுக்கு வருவதில்லை.
நீரோடும் வாய்க்காலில்
சிறுகுலர்த்துவதில்லை.
பறவைகளில் நீங்கள்தான்
இனிமையாகப் பாடக்கூடியவர்கள்
யாரோ கதையடித்து விட்டார்கள்.
அன்றிலிருந்து மண்டை வீங்கிய
மனிதர்களாகிவிட்டன
பூங்குருவிகள்.

உறவுகளைக் கொத்திக்
கலைத்தன.
கீச்சிடும் பறவைகளை அடித்தன.
குழந்தைகளைத் துரத்திக்
கொத்தின.
வீதியில் வழிப்பறி செய்தன.
வெற்றிலைத் துப்பலையும் கெட்ட
வார்த்தைகளையும் கழித்துக்
கொட்டும் மனிதர்கள்போல்

துவாரகன்

கண்ட இடமெல்லாம்
எச்சமிட்டன.
வலது புறம்
சமிக்ளைகாட்டிவிட்டு
இடது புறம் திரும்பின.
இனி

அந்த வயல்வெளியில்
சிறுகுலர்த்தும் அழகு இல்லை.
இனிமை ததும்பும் மென்குரல்
இல்லை.

பூங்குருவிகளும்
மனிதர்களைப் போலவே
துரோகமும் ஏமாற்றுவித்தையும்
கற்றுக் கொண்டனபோலும்.

பூங்குருவிகள்

கறுப்புக் கவிதை

அமெரிக்க கறுப்பின
புரட்சிக்கவிஞர் Nikki
Giovanni வரலாறு
கற்ற பட்டதாரி.
1943இல் பிறந்தவர்.
Ohiyoவில் வாழ்ந்தார்.

கறுப்பின மக்களின்
கலை இலக்கிய
செயற்பாடுகளில்
மிகவும் மும்முரமாக
தொழிற்பட்டார்.

கவிதை, கட்டுரை,
சுயசரிதம் என்று 24
புத்தகங்கள் அளவில்
எழுதியிருக்கிறார்.
அவருடைய பேசத்தக்க

நூல்கள் சில:-

- Black Judgement 1968
- Black feeling Black Talk
1968
- Those Who Rides the Night
Wind 1983
- 'Love Poems' 2013

இனம், பால், கறுப்பின
வாழ்வியல் பற்றி பல
வகையில், நிறைய
விஷயங்களை பேசி
இருக்கின்றன அவரது
எழுத்துகள்.

எழுத்துத் துறைக்குள்
இருக்கும் கறுப்பின மக்களை
குறிப்பாக பெண்களை
கைதூக்கி விட நிறைய
பாடும்பட்டவர். 'Night Comes
Softly' அவர் அவர்களுக்கு
கைகொடுத்து தொகுத்த
நூல்..

My Poem

நானோர் இருபத்தைந்து வயதான
கறுப்பினப் பெண்கவி.
எழுதினேன் ஒரு கவிதை,
கறுப்பன் உனக்கு கொலை புரிதல்
கைகூடி வருமா எனக் கேட்டு.
அவர்கள் எனைக்
கொன்றொழித்தாலும் இந்த புரட்சி
நில்லாது.

நான் நையப்புடைக்கப்பட
வேண்டுகெனப்பதை அவர்கள்
அறிந்தனரோ என்னவோ,
நான் சூறையாடப்பட்டேன்
அடித்து நொறுக்கப்பட்டேன்.

என் தொலைக்காட்சிப் பெட்டி,
என் இரு மோதிரங்கள்,
என் ஆபிரிக்க அச்சுப்பிரதி,
என் இரு துவக்குகள்
என்று எல்லாவற்றையும்
அவர்கள் எடுத்தார்கள்.
என் உயிரையே எடுத்தாலும் என்ன
இந்தப் புரட்சி நில்லாது.
என் தொலைபேசி உரையாடல்களை
அவர்கள் ஒற்றுக் கேட்டார்கள்.
என் தபால்களை அவர்கள்
உடைத்துப் பார்த்தார்கள்.
என் எல்லாப் பழைய
நண்பர்களிடத்தும், எல்லாப் புதிய

காதலர்களிடத்தும்
நான் மாறுபட்டு
முகம் திருப்பமாறு செய்தார்கள்.

இந்த அண்டத்தில் இருக்கும்
அனைத்து கறுப்பர்களையும்,
நீக்ரோக்களையும்
நான் வெறுத்தொதுக்கி
வைத்திருந்தாலும்
ஜயோ, இந்த புரட்சி நில்லாது.

எங்கே நான் புறப்படுகிறேன்
என்று என்றென்
அறைத்தோழியிடம்,
எப்போது வருகிறேன்
என்றென் உறவுகளிடம்,
மக்களிடம்
இயம்பிட நான் அச்சம்
கொள்கிறேன்.
என் எஞ்சிய வாழ்நாள் பூராவும்
இதே இடத்தில் இயக்கமேயற்று
நான் அமர்ந்திருந்தாலும்
இந்தப் புரட்சி நில்லாது.

இன்னொரு கவிதையை,
 இன்னொரு கதைையை
 நான் புணைய மாட்டேன் ஆயினும்
 பள்ளிக்கூடம் செல்லாது,
 அது பற்றிய கவலையும்
 படாதிருப்பேன் ஆயினும்,
 என் வாகனத்தை தான்
 எவரும் எடுத்து போனாலும்,
 என் வானொலியை
 உடைத்தழித்தாலும்,
 ஒரு சாந்தி நிறைந்த நாளை
 இனியெப்போதும் அனுபவிக்க
 மாட்டேன் என்று உறுதி கூறினாலும்,
 கறப்பினத்தவளாய்
 ஒரு அர்த்தம் நிறைந்த
 செயற்பாட்டையேனும் புரிய மாட்டேன்
 ஆயினும் இந்தப் புரட்சி நில்லாது.
 ஜயோ இந்த புரட்சி நில்லாது.

மூலம் - Nikki Giovanni

ஆங்கில வாரி தமிழில் - கெக்கிராவ ஸ்லைஹா

அது தெருக்களில் எல்லாம்
 நடந்தே தீருகிறது.
 நான் இங்கு எதுவுமே புரியாது,
 ஜந்தாம் மாடியில் நான்,
 புராவும் அடைந்து வெறுமனே
 கிடந்தாலும்,
 நடந்தே தீரும்,
 நடந்தே தீரும்
 ஜயோ, இந்தப் புரட்சி நில்லாது.

மெய்யன் நடராஜ் கவிதைகள்

வரைவல் வெள்வரவருக்கும் மெய்யன் நடராஜன்
கவிதைத்தொகுப்பில்ருந்து ...

ஒளிரும் சிலந்திவலை
மெல்ல மெல்ல மறைகிறது
சிக்கிய மின்மினி

ஏற்றிவிட்டது ஏணி
கீழே விழுகிறது
உயர்ந்தவன் நிழல்

சுரந்தது பால்
கள்ளிச் செழு

சிகரட் வாங்கினேன்
பற்றவைத்தாள் தங்கை
அப்பாவின் காதுகளில்

கோழிக்குஞ்சைத் தின்னும்
ஞானமில்லாக் காக்கைக்குப்
போதிமரத்தில் கூடு

இலையுதிர்கால மரம்
ஆறுதல் கொள்கிறது
அமரும் பறவைகள்

சாய்வு நாற்காலி
ஓய்வெடுத்துக் கொள்கிறது
யாருமில்லா தனிமை.

தரையில் படுத்து
உறங்குகிறான் தச்சன்
கட்டில் செய்த களைப்பு

பாத்திரம் தேய்க்கத் தேய்க்கக்
கறுத்துவிடுகிறது வேலைக்காரர்
சிறுமியின் முகம்

பள்ளிக்கூடத்திற்கு அடிக்கல்
நாட்டு
விழா முடிந்ததும் அதிகாரி
பத்திரத்தில் இட்டார் கைநாட்டு
பிறந்தது பெண்குழந்தை

பாவேந்தர் பாலமுனை பாரூக் கவிதைகள்

மீண்டும்
நானா..!

ரோட்டளந்து திரிஞ்சவரு நானா
ஊட்டவந்து மாட்டினாரு தானா
ஆட்டுவிக்கும் வைரஸால
அதிலவந்த பயத்தினால
மாட்டினாரு, வேலசொன்னா நானா!

ராஜா

ஊருக்குள் பண்ணிடுவான் தாஜா
உதட்டளவில் சிரிப்பதிலும் ராஜா
காரியங்கள் முடிப்பான்
கால்களையும் பிழிப்பான்
பேர்பெறவாம், தூக்குகிறான் கூஜா!

முகநூலில் நட்பினாயர் வாசம்
முழுவாழ்வில் எங்கேசிப் பாசம்?
உறவுக்கு வேட்டு
உணருக்குள் 'லோட்'டு
அகவிருள்கள்,போடுதிங்கே வேஷம்!

Lord

எரிபொருளை நிரப்பவெனச் சென்று
இருநாட்கள் "கியு"வினிலே நின்று
வருகின்றார்: எரிபொருளோ
வரவி(ல்)லையாம், அதனாலே
"வெறித்தண்ணி" தான்போட்டுக் கொண்டு!

"வெறித்தண்ணி"

கேள்விற்கும் முதலாளி பிள்ளை
கிஞ்சித்தும் பழப்புலர வில்லை
பாஸ்பண்ண வில்லையவன்
பரீட்சைகளில்:திருமணத்தில்
பாஸானான், உயர்ந்தமாப் பிள்ளை!

மாப்பிள்ளை

பள்ளியிலே அவளழகு மயிலாம்
பழகுவதில் தனிப்பாணி ஓயிலாம்
கல்வியிலே முன்னேறிக்
கடந்துவிட்டாள் ஏ.எல்.லும்
பின்னாலே திரிந்தவர்கள் பெயிலாம்!

ஓயில்

ஐம்பதிலே பெண்ணெடுத்தார் சிங்கர்
அவளவரின் அரைவயது யங்கர்,
இந்தமணம் பொருந்தாமல்
ஈடுதர இயலாமல்
நொந்துவிட்டார்,இன்றவரோ ரிங்கர்

ரிங்கர்

மாப்பிள்ளை உள்வலத்தில் எடுப்பாம்
வழியெல்லாம் பாவாடை விரிப்பாம்
மாப்பிளையைக் கண்டவுடன்
மயங்கினளாம் மாமி, இவர்
மாமியுடன் படித்ததொரே வகுப்பாம்

மாப்பிள்ளை

காரையன் கதன் கவிதைகள்

மாம்பழத்தில் ஏறி அமர்ந்த
மகனின்
மனதை

தூக்கி கொண்டு போகிறேன்
என் வானின் கீழ்
விலையேற்றவாசிகளின்
பெருவிழா

ஆங்காங்கே பற்றி எரியும்
வயிற்றுக்குள்
உறிய கண்ணீர்த் துளிகள்
மேகத்தை உருவாக்கி வாளை
நிரப்புகிறது

மழை வரும் அச்சத்தை
தூக்கிலிடும் குடை
வியாபாரியை
இப்போது மேடையேற்றி
விருது கொடுக்கும் நிகழ்வு
அடுத்தது என பெருவிழாவில்
அறிவிப்பு
களைகட்ட

இறுக அணைத்து
மகனுக்கு வேலி போட்ட
பூமியை
காட்டுகிறேன்
எங்கள் பக்கத்து வீட்டு மா
மரத்தில்
பழம் உண்ணும் அணிலை
பார்க்கிறான் மகன்.
08092022

என் வயல் நிலங்களில்
எல்லாம் - அந்த
பறவைகள் வந்தமர்ந்து
உண்டு கழித்து செல்கின்றன

என் மகன் சொல்வான்
அப்பா அவை வெளிநாட்டு
பறவைகள் என்று ஆசையோடு

அவை வித்தியாசமான
அழகுடைய பறவைகள்தான்
அவை ஒரு காலத்திற்கு மட்டுமே
என் வயல் நிலங்களை
அலங்கரிக்கின்றது.

என் மகன் பறவைகளை
பிடிக்க சொல்லும்
போதெல்லாம்
நான் மகனுக்கு புரிய வைப்பது
ஒன்றுதான் என்றும்.

உனக்காக நான் உணவுதேடி
வயல் வெளிக்கு செல்வதுபோல்
அவைகளும் தன்
குஞ்சுகளுக்காக
உணவு தேடி வந்திருக்கலாம்
என்று .
13102019

மனிதம் புரிவாய்

கவிதை

அப்போது அந்த வயதினில்...
கவிதை
என்னைத் தேடி வந்தடைந்தது.
எனக்குத் தெரியாது,
பனிக்காலத்தில் இருந்தா
அல்லது நதியில் இருந்தா,
எங்கிருந்து அது வந்தது என
எனக்குத் தெரியாது.
எப்படி அல்லது எப்போது என
எனக்குத் தெரியாது,
இல்லை அவை குரல்கள் அல்ல,
அவை வார்த்தைகள் அல்ல,
மௌனமும் அல்ல,
ஆனால் எனக்கு அழைப்பாணை
கிடைத்த வீதியிலிருந்து,
இரவின் கிளைகளிலிருந்து,
எதிர்பாராமல் மற்றவரிடமிருந்து,
கட்டுக்கடங்காத நெருப்பிற்கு
மத்தியிலிருந்து,
அல்லது தனியாகத் திரும்பி
வரும்போது,
நான் அங்கே முகமற்றவனாக
இருந்தபோது
என்னை அது தொட்தது.
எனக்கு என்ன சொல்வதென்றே
தெரியவில்லை,
என் வாய்க்கு அதை எப்படி
அழைப்பதென்று புரியவில்லை,
என் கண்கள் பார்வையற்றுப்
போயின, ஆயினும்
என் ஆன்மா எதையோ உணரத்
தொடங்கியிருந்தது,
மனக்கலக்கம் அல்லது மறந்து

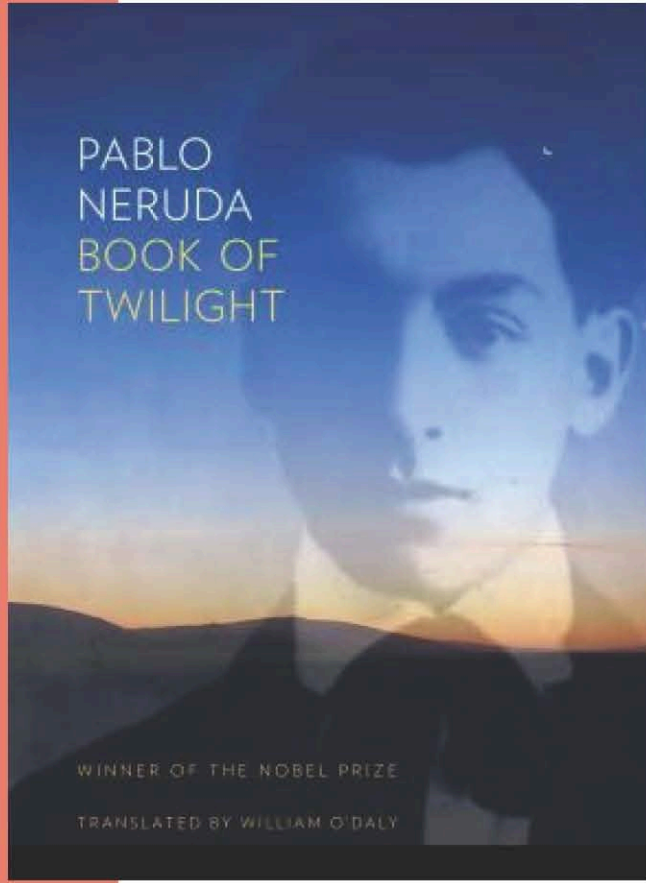
போன இறக்கைகள்,
அந்த நெருப்பை அடையாளம் கண்டு
நான் எனக்கான பாதையை
ஏற்படுத்திக் கொண்டேன்,
வலுவற்ற முதல் வரியை நான்
எழுதினேன்
தெளிவற்ற, சாரமற்ற, முற்றிலும்
அபத்தமான,
ஒன்றும் அறியாதவனின் பரிசுத்த
ஞானத்தை.,
அப்போது திடீரென சொர்க்கம்
நெகிழ்ந்து திறக்க
கண்டேன் நான்,
கிரகங்களை,
நடுங்கும் தோப்புகளை,
துளைக்கப்பட்ட நில்களை,
தொடுக்கப்பட்ட புதிர்களை,
நெருப்பு மற்றும் மலர்களை,
குளிர்ந்த இரவு மற்றும்
பிரபஞ்சத்தை.
அற்பப் பிறவியான நான்,
அபாரமாய் ஒளிரும்
வெறுமையைக் குடித்தவனாக,
விளங்காத மர்மத்தின் உருவத்தை
ஒத்தவனாக,
முற்றிலும் நான்
நரகத்தின் ஓர் அங்கமென
உணர்ந்தவனாக,
காற்றோடு என் இதயம்
நொறுக்கிச் சிதற
உருளுகின்றேன்
நட்சத்திரங்களுடன்.

மூலம்: "Poetry" By Pablo Neruda

பாப்லோ நெருடா *Pablo Neruda*

உலக அளவில் நன்கு அறியப்பட்ட கவிஞர் அவருடைய கவிதைகளைப் பற்றி பாப்லோ நெருடா ஸ்பானிஷ் கவிதைகள் என்ற தலைப்பிலான ஒரு கட்டுரையை சொல் வனம் சஞ்சிகையில் ராமலக்ஷ்மி சொல்வனம் 25 செப் 2022 279 இதழில் எழுதி இருக்கிறார். அக்கட்டுரையில் ராமலக்ஷ்மி பாப்லோ நெருடாவின் ஸ்பானிஷ் கவிதைகள் சிலவற்றையும் மொழிபெயர்த்து இருக்கிறார். அவற்றில் கிரண்டு கவிதைகளையும் அவரது அனுமதியுடன் வகவம் வாசகர்களுக்கு முன்வைக்கிறோம்.

சில விஷயங்களை நான் தெளிவுபடுத்துகிறேன்

நீங்கள் கேட்கப் போகிறீர்கள்: எங்கே லைலாக் பூக்கள்?
எங்கே பூவிதழ்களைப் பற்றிய நுண்பொருள் ஆய்வு?
மற்றும் மழை மீண்டும் மீண்டும் சிதற விரும்பும்
வார்த்தைகளும்
அவற்றில் துளையிடப்பட்டத் துவாரங்களும்
பறவைகளும்?
எல்லாவற்றைப் பற்றிய செய்திகளையும் நான்
சொல்கிறேன்.
நான் ஒரு புறநகரில் வசித்தேன்,
மணிகளையும் கழகாரங்களையும்
மரங்களையும் கொண்ட
மேட்ரிட்டைச் சேர்ந்த புறநகர்.
அங்கிருந்து உங்களால்
கேஸ்டல் மாநிலத்தின்

வறண்ட முகத்தைக் காணமுடியும்,
 எனது வீடு
 பூக்களின் வீடென அழைக்கப்பட்டது,
 ஏனெனில்
 ஒவ்வொரு விரிசல்களிலிருந்தும்
 ஜெரானியம் வெடித்துப் பூத்திருந்தன: அது
 நாய்களையும் குழந்தைகளையும் கொண்ட
 பார்க்க அழகானதொரு வீடு.
 நினைவிருக்கிறதா, ரால்?
 ஓ, ரஃபேல்? ஃபெடெரிகோ, உனக்கு நினைவிருக்கிறதா
 மண்ணுக்குள்ளிருந்து பூத்து
 ஜூன்மாத ஒளியில் மூழ்கிய என் உப்பரிகை மலர்களை?
 சகோதரனே, என் சகோதரனே!
 அனைத்தும் உரத்து ஒலித்தன பலத்த குரல்களில்,
 உப்பு விற்பனை, குவிந்து கிடந்த ரொட்டி,
 சிலையைச் சுற்றி எனது ஆர்குலஸ் புறநகரின் கடைகள்:
 கரண்டிகளில் எண்ணெய் ஒழுக,
 கால்களாலும் கைகளாலும் வீங்கிய வீதிகள்,
 மீட்டர்கள், லிட்டர்கள்,
 கூர்மையான வாழ்வின் அளவுகள்,
 அடுக்கப்பட்டிருந்த மீன்கள்
 பருவநிலை தடுமாற
 குளிர்ந்த சூரியன் ஒளிரும் கூரைகளின் இழையமைப்பு
 நேர்த்தியான தந்த நிற உருளைக் கிழங்குகள்
 அலை மேல் அலையாக கடலில் உருளும் தக்காளிகள்.
 ஒருநாள் காலையில் அவை எல்லாமே எரிந்து
 கொண்டிருந்தன,
 சமவெளிகளையும் தரிசுநிலங்களையும் சொந்தமாக்கிக்
 கொண்ட கொள்ளைக்காரர்கள்
 மோதிரங்களையும் சீமாட்டிகளையும் கொண்டக்
 கொள்ளைக்காரர்கள்
 ஆசிகளை அள்ளித் தெளிக்கும் கறுப்புத் துறவிகளைக்
 கொண்டக் கொள்ளைக்காரர்கள்
 குழந்தைகளைக் கொல்ல வானத்திலிருந்து வந்தவர்கள்
 தெருக்களில் ஒழுன குழந்தைகளின் இரத்தம்

எந்தக் குழப்பமுமின்றி, குழந்தைகளின் இரத்தமாகவே.
 நரிகளே இசைக் கூடிய நரிகள்,
 நெருஞ்சி முட்கள் கடித்து உமிழ விரும்பும் கற்கள்,
 நச்சுப் பாம்புகளே வெறுத்தொதுக்கித் தள்ள விரும்பும் நச்சுப் பாம்புகள்!
 கண்டேன் நேருக்கு நேராக
 ஸ்பெயின் நகரத்தின் குருதியை
 செருக்கும் கத்திகளுமாக
 ஒரே அலையில்
 உங்களை மூழ்கடிக்க வல்லதாக.
 சதிகாரத் தளபதிகளே:
 மரித்துப் போன என் மனையைப் பாருங்கள்,
 உடைந்து போன ஸ்பெயின் நகரைப் பாருங்கள்:
 ஒவ்வொரு வீட்டிலிருந்தும்
 எரியும் உலோகம் உருகி ஓடுகிறது
 ஸ்பெயினில் வெளிவருகிறது
 ஒவ்வொரு இறந்த குழந்தையிடத்திலிருந்தும்
 துப்பாக்கியின் கண்கள்,
 குற்றம் புரிந்த ஒவ்வொரு தோட்டாவில் இருந்தும் பிறக்கின்றன
 ஒரு நாள் உங்கள் நெஞ்சைக் குறியைக்கவிருக்கும் இலக்குகள்.
 நீங்கள் கேட்கிறீர்கள்: ஏன் அவனது கவிதைகள் பேசுவதில்லை
 கனவுகளைப் பற்றியும் இலைகளைப் பற்றியும்
 அவனது சொந்த ஊரின் மகத்தான எரிமலையைப் பற்றியும்?
 வந்து பாருங்கள் வீதிகளில் ஓடும் இரத்தத்தை
 வந்து பாருங்கள்
 வீதிகளில் ஓடும் இரத்தத்தை.
 வந்து பாருங்கள் வீதிகளில் ஓடும்
 இரத்தத்தை!

மூலம்: "I'm Explaining A Few Things" By Pablo Neruda

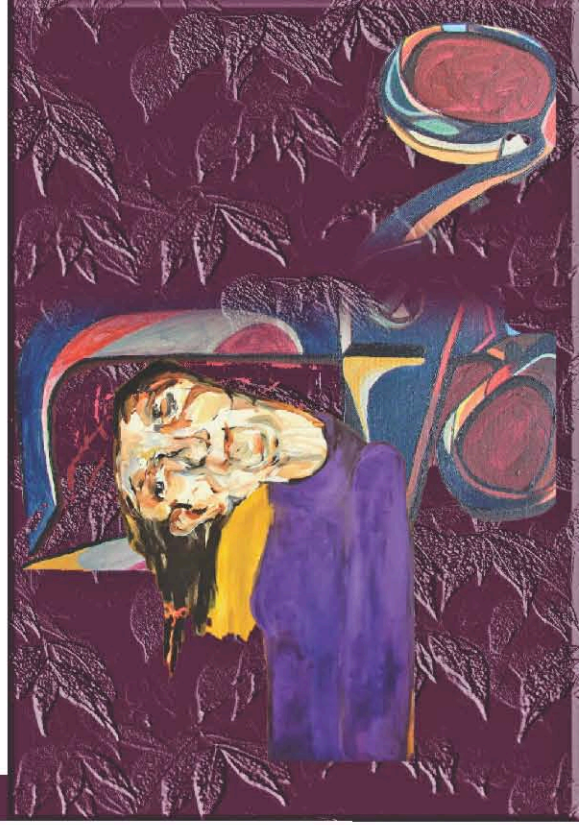
தமிழில் – ராமலக்ஷ்மி

வெட்டினாலும் வீழாதே

ஜன்ஸி கபூர்

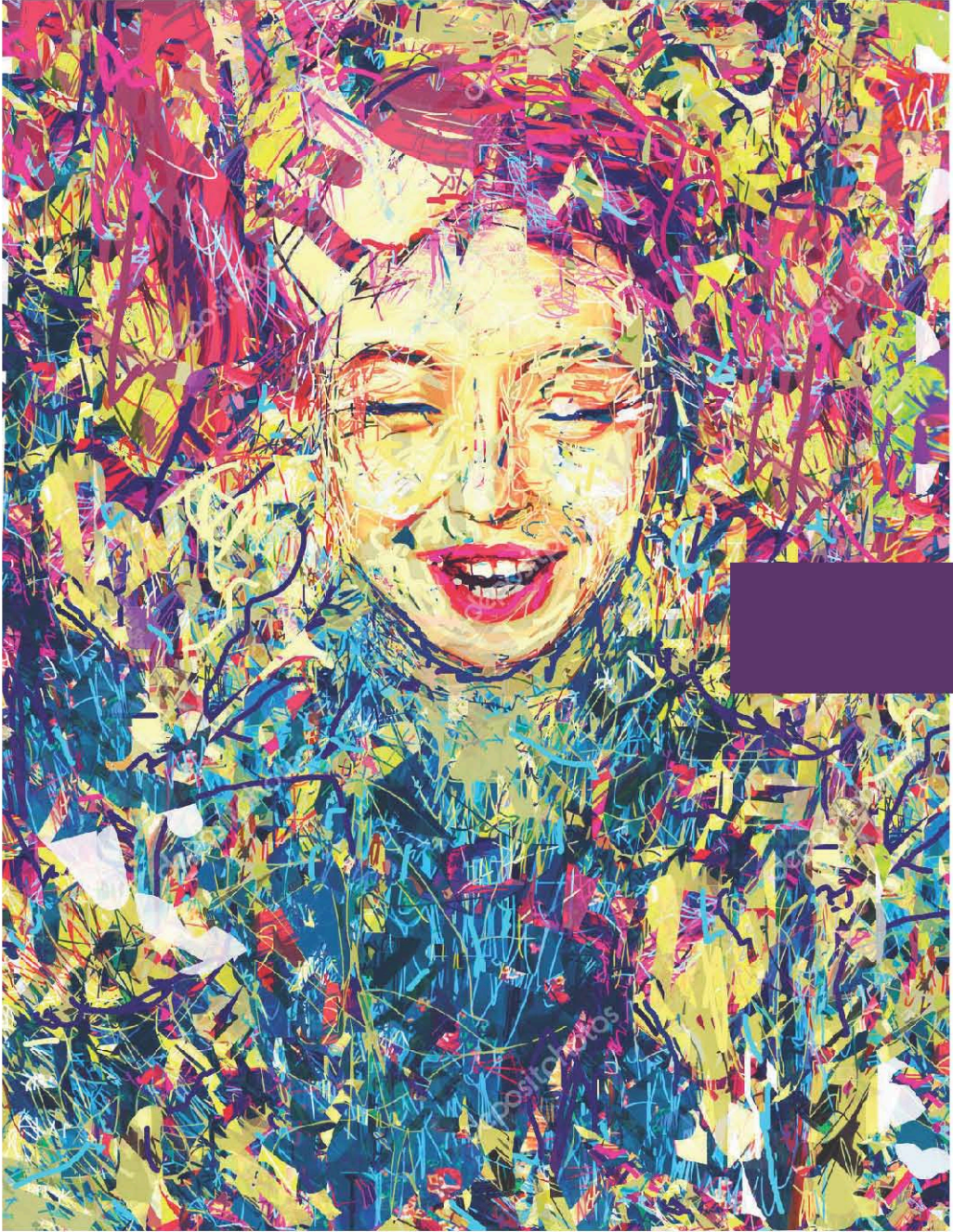

வெட்டினாலும் வீழாதே வென்றெழுவே வேளுன்று
எட்டுத்திக்கும் வழியிருக்கு எதிர்நீச்சல் உனக்கழகு
விழந்தேதான் சிதைந்தாலும் விருப்போடு எழுந்தோடு
வாழும்வரை போராடு வாழ்டும் கனவுகளே

சூதும் அண்டிரும் சூரியனாய் துரத்திடு
தீதும் கொளுத்திடும் தீயாய் ஒளிர்ந்திடு
தீராப் பகையை தீயாய்க் கருக்கிடு
தீரும் குறைகளே செயலாய் வாழ்ந்திடு

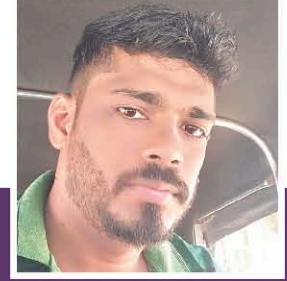
தடைகள் அறுத்தெறி தன்னம்பிக்கையே வலிதாம்
உடைந்த நீரோட்டமே உயிர்ப்பாகும் அலையாம்
படைகள் சூழ்கையிலே பகுத்தறிவே அரணாம்
துடைத்தெறி விழிநீரை துயரங்களே துயிலாம்

தோண்டியெடு சோம்பலைத்தான் தோல்வியது துளைக்காதே
வண்டியோடும் சக்கரமாய் வாழ்வைத்தான் தேடியோடு
வாழ்ந்திடத்தான் பிறப்பெடுத்தோம் தாழ்வேது தரணியிலே
புகழ்ந்திட்டும் மாந்தர்தான் புன்னகையோ உன்னோடு

மாலை நட்சத்திரம் பிரகாசிக்கத்
 தொடங்கிற்று
 சூரியன் மேற்கில் மெது
 மெதுவாக இறங்குகிறது,
 இப்போது பறவைகள் தங்கள்
 கூட்டில் அமைதியாக உறங்க
 தயாராகின்றன.
 மேலும் நான் உறங்க வேண்டும்
 எனக்கான கனவை தேட
 வேண்டும்.
 மாயா பூ போன்றவள்
 ஒவ்வொரு நிசிக் கனவிலும்
 அமைதியான மகிழ்சியுடன்
 என்னோடு உறங்கிக் கொள்வாள்
 அவளது புன்னகை எனதறை
 முழுதும்

பிரகாசத்திலும் மாயா தன்
 பாதங்கள்
 பதித்து என் கனவுகளில்
 இறங்குவாள்.
 அவளது உடல் மிக
 பிரகாசமானவை
 உணவுக் குடல்களின் அசைவை
 இரசிக்கவே பல பொழுதுகள்
 நான் மலசலம் கழிக்காத ஏழாம்
 வானத்தில் ரெக்கைகள் விரித்து
 இளைப்பாறுவதுண்டு.

ஜே.பிரோஸ்கான்

மாயா

உட்கார்ந்திருக்கும்.
 மாயா என்னை
 பசுமையான வயல்கள் மற்றும்
 மகிழ்ச்சியான தோப்பு,
 ஆட்டுக் குட்டிகள் துள்ளி
 விளையாடும் இடமென
 உற்சாகமாக அழைத்துச்
 செல்வாள்.
 இதற்காகவே நான் மேற்கில்
 சூரியன்
 இறங்கத் தொடங்கும் போதே
 மிக விரைவாக உறங்க
 பழக்கப்பட்டிருந்தேன்.
 ஒவ்வொரு மாலை
 நட்சத்திரங்களின்

நிச்சயமாக மாயா
 இளமையானவள்
 அழகானவள்.
 வாசகனே உங்கள் கற்பனையில்
 மாயா விழுந்திடமாட்டாள்.
 ஆனால் நான் மாயாவுடன்
 அந்த உலகத்தில் வாழப்பழகி
 விட்டிருந்தேன் என்பது
 கற்பனையென
 நீங்கள் நினைத்துக் கொண்டால்
 நான் கனவை தொடர்ந்து
 சிலாகிக்கிறேன்.
 வாசகனே என்னை பின் தொடர
 எனது படுக்கையில் உட்காருங்கள்.

ஆயிரப்போர்

22

வசந்தம் 2

பெண்ணே! நீ
 ஆயிரத்தில் ஒருத்தி.
 அதனால்தானா
 ஆயிரத்திலேயே நின்றாய்?
 உன்
 ஆக்ரோஷத்தின் வெற்றியாய்
 இணைந்த கைகளின்
 எண்ணிக்கை
 பற்பல ஆயிரங்களைக்
 கடந்ததன்பின்
 ஆயிரத்திற்கே
 மவுசு குறைந்துவிட்டதே!
 தேய்ந்துபோன உடலுக்கும்,
 வெட்டுண்டு போன
 விரல்களுக்கும்,
 கூடை சுமந்து
 உதிர்ந்து போன
 முன்னுச்சி மயிர்களுக்கும்,
 அட்டைகளின் கொடுக்குகளை
 நிறைத்துக்கொண்டு
 பாளம்பாளமாய்
 வெடித்து போன பாதங்களுக்கும்,

உன் பாதத்தில்
 ஒட்டியிருக்கும்
 புழுதிமண்ணுக்கும்
 ஈடாகுமா
 நீ கேட்கும் ஆயிரம்?!
 இதற்கே
 இத்தனை ஆர்ப்பாட்டமெனில்
 நீ உன் உண்மைவிலையை
 உச்சரிப்பாயெனில்
 உலகே
 உறைந்தல்லவா போகும்?
 விலையே
 நிர்ணயிக்கவியலா
 உன் உழைப்பு
 நம்
 வரலாற்றின் ஏட்டில்
 ஆழமாய்
 உயிர்ச்சுவடாய்
 ஆயிரமாயிரம் காலம்
 வாழும்
 என்பது மட்டுந்தானா
 உனக்கான
 சாஸ்வதம்?

—பாலராஞ்சனி ஜெயபால்—

கோடைக்குப் பிறகு மழை
பெய்வதற்கான அறிகுறி
தென்பட்டும்
மழை பெய்வதாயில்லை.

மழை இருண்ட முகத்தோடு
கர்வமாயிருந்தது
மழையுள் இரக்கமிருந்தும்
அரக்கத்தனமாயிருந்தது.

பெய்யப்போகும்
மழைத்துளிகளில்
தீர்வுத்துளிகள் விழப்போவதாக
காத்திருக்கும் பயிர்கள்
வானத்தைப் பார்த்த
வண்ணமிருந்தன.

அத்துளிகளில்
பயிர்களின் பசியை போக்கும்
அத்தியாவசிய பண்டங்கள்
கொட்டப்போவதாகப் பயிர்கள்
பேசிக்கொண்டு வரிசையில்
காத்திருப்பதை மழை
ஏளனமாய் பார்த்துச் சிரிக்க
ஆரம்பித்தது.

ஏய் மழையே,
உன்னில் கருணை இல்லையா

உன்னாள் இரக்கமில்லையா
நாம் படும் வேதனைகள்
உனக்குப் புரியவில்லை ஏன்...?

பயிர்களின் கோசங்களும்
போராட்டங்களும் மழைக்குள்
எந்த வித அதிர்வுகளையும்
ஏற்படுத்தவதாயில்லை.

பயிரொன்று
தான் முளைவிட்ட மண்ணை
முத்தமிட்டு எழுந்தது.

தான் வாழ்ந்த மண்ணிலிருந்து
அதி வீரியமான கல்லொன்றை
உருவாக்கியது.

அக்கல் தன் முழு சக்தியையும்
திரட்டியது.

திரண்ட கல் மழைக்காக ஏங்கிய
பயிர்களோடு சேர்ந்து
மழை மேகங்கள் நோக்கித்
தன்னை எறிந்தது

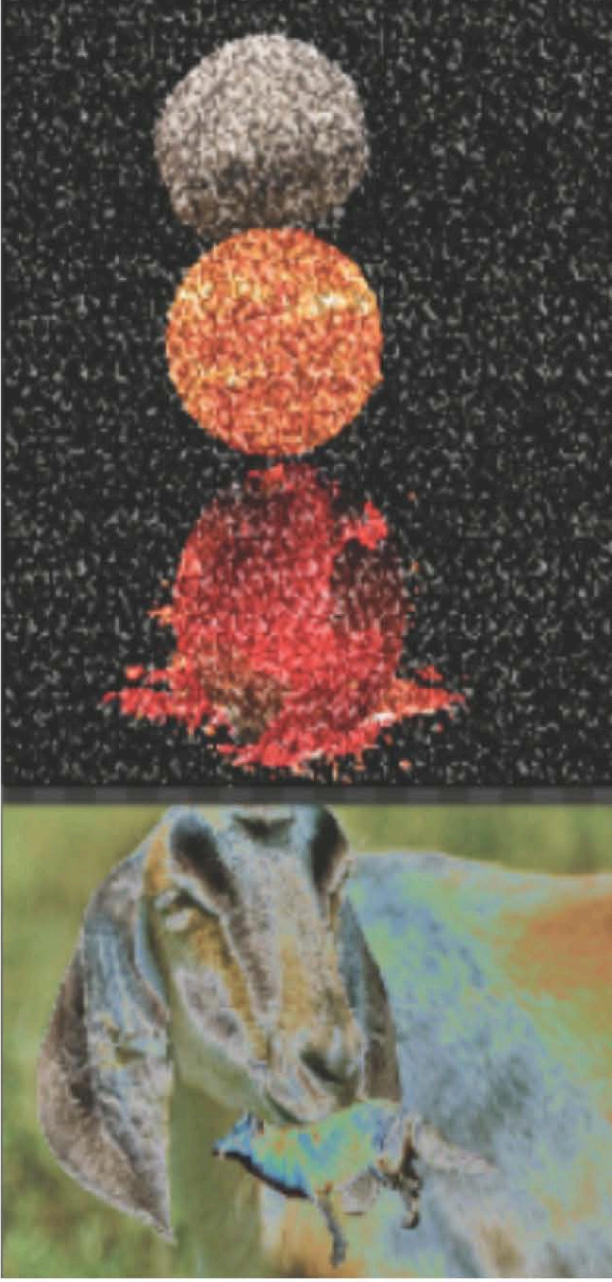
பயிர்களின் வீரியம் வானத்தில்
வெடித்து சிதறியது.

மாரிமுத்து சிவகுமார்

மழைமீது கல்லெறிந்த பயிர்

ஆடுகள் வாயில்
ஓநாய்கள் இருந்தன
அணில்களின் முதுகில்
ஆனைகள் உறங்கின
மாடுகள் புலிகளை
மடக்கிப் பிடித்தன
மான்கள் அரிகளை
விழுங்கி புசித்தன
வீடுகள் எல்லாம்
காடுகள் ஆயின
விட்டில் பூச்சிகள்
நெருப்பை எரித்தன
நாடுகள் தோறும்
குருதிகள் வழந்தன
நமக்குள் மட்டும்
நரகம் முளைத்தன

சட்டியில் அவிந்தவை
அடுப்பினுள் விழந்தன
சாப்பிடக் கொஞ்சமாய்
முட்கள் கிடைத்தன
முட்டியில் கறந்த பால்
நீராய்த் திரிந்தன
மூடையின் அரிசிகள்
கற்களாய் மாறின
பெட்டியில் சேர் கனி
அலறிக்காய் ஆயின

வலிக்கல் சுமக்கும் காலம்

பீடித்த வறுமையால்
வயிற்றுக்குள் போயின
வட்டியில் முளைத்தவை
வந்ததில் வேகமாய்
வாழியே கருகின
வாழ்க்கையோ உருகின

நீங்கக் காண்பது
சாந்தியும் மகிழ்ச்சியும்
நெருங்கக் காண்பது
வார்த்தை முட்கள்
தூங்கக் காண்பது
கயிற்றில் தலைகள்
சுழலக் காண்பது
பஞ்சமும் பசியும்
வீங்கக் காண்பது
நாணய வீக்கம்
வெடிக்கக் காண்பது
விலையின் ஏற்றம்
ஏங்கக் காண்பது
ஏழையின் உள்ளம்
ஈனம் செறிந்த
நாட்டைக் காண்பதின்

நீர் தீர்ந்து போன பின்னே
அழகை எதற்கு
நிம்மதியைத் தொலைத்த பின்னே
உள்ளம் எதற்கு
யார் யாரோ வந்த பின்னும்
ஆறுதல் இல்லை
யாத்திரை தான் தங்குமிடம்
மாறுதல் இல்லை
கார் காலம் ஆனியிலே
நடனம் ஆடுது
கட்டாய விடுமுறையில்

சாந்தி போனது
ஊர் மறந்த நுண் கிருமி
உலகம் சுற்றுது
உண்ண அன்னம் ஏதும்
இன்றி
வயிறு பற்றுது

தாய் துணியில் தொண்டு
செய்து
தலையைப் போடுது
தன் மழலை நாண் நுணியில்
ஊஞ்சல் ஆடுது
தேய்ந்து போன உடலைவிட்டு
ஆவி சென்றது
தெவிட்டாத வறுமை வந்து
சுவைத்துக் கொன்றது
ஓய்வில்லாத பணி புரிய
கிருமி வந்தது
ஓய்வில்லாத துணிவோடு
மேய்ந்து தின்து
மாய்தல் ஒன்றும் புதிதில்லை
மாநில விதியே
மனித உயிர் விருந்து
என்றால்
வேறென்ன கதியே

மு.இ. அச்சி முகம்மட்

சீங்கள் கவிதைகள்

தமிழில் - இப்னு அஸுமத்

கல்

எவ்வளவு முயன்றாலும்
பார்வையால் மட்டுமெனினும்
வர்னணைகள் பெறாத
சொதியின் உப்புத் துளிக்க
சட்டையின் அழுக்குப் படிவுக்கு
மகாமேரு மலையினையும்
தோற்கடிக்கும்
கர்ஜனைகளையும்
பொறுத்துக்கொள்ளும்
பிள்ளைகளின் கெட்ட
குணங்களை
வயிற்றிலேயே பழக்கப்படுத்திய
மாரனின் பெண்
கூர் வார்த்தையால்
பகலிரவு வெட்டப்படுகின்ற
இதயத்திற்கு
எந்தளவு மென்மையானது
கல் துண்டு?
நான்
இரண்டாவது கல்லை எறிகிறேன்

நள்ளிரவு முழுதுமாக நான் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தேன்
நீ வருவாயென
எங்கே நீ வரவில்லை
இப்போதெனக்கு நித்திரை கலக்கம்
கனவு காண வேண்டுகொண்டே
பகலிலும் குளிர் எதிர்பார்ப்பு கொண்ட
இரவுபற்றி எனக்கு நித்திரை வராத
போல் இன்றிரவும் ஆக நாளைப்
பகலிலும் என்னால் இயலுமாகும்
கடந்த இரவுபற்றிக் கனவு
காண வேண்டுகொண்டே கேள்
அந்திமந்தாரைப் பூக்களிடம்
அவைகளறியும் நடந்தவை
பற்றி அடுத்திந்த பாரிஜாதப்
பூக்கள் விழந்த விழந்த
இடங்களிலெல்லாம்
நித்திரையில்
இருக்கலாம்
என்னுடன்
நித்திரை
விழித்து
நீ வராத

வ
ந
கை

கௌசல்யா ஜயலத்

காரணத்தை
என்னிடம் சொல்
என்னை எழுப்ப
வேண்டாம்
எனக்குத் தேவையான
வகையில் அதனை
நினைத்துக் கொள்வதற்கு
வழி விடு
மின்னும் இக்காலை
உனக்குப் பெரிதெனினும்
எனக்கது பெரிதல்ல
நண்பர்கள் சத்தமிடும் இரவே
பெரிதெனக்கு
இந்தச் சூரிய ஒளியினை
முழுமையாகவேனும்
நீ எடுத்துக்கொள்
இனித்த சூரிய ஒளிக்கு
ஏமாறிய பனித் துளிகள்
அனைத்தும்
உலர்ந்து போகும் விதம்
புரவாயில்லை நீ பார்த்திரு
அதன் பின்னர் அதோ
உனது நிர்வாண ரோஜா நிற
பாதங்களை வைத்து நீ
அங்கும் இங்கும் நட

மெல்லிய பூ மழை
அதோ அந்தப் பக்கமாக இரு
மீண்டும் நனைந்தால் அந்த
இனிய கண்டனம்கீழ் வயிற்றால்
விரும்புகிறது
மனது தானே நனைகிறது
'காகிதப் பூவில்
யார் அந்தப் பறவை?
பாவம், அதோ தேன் துளிகளைத் தேடுகிறது'
பெஸ்ரல் மஞ்சள் நிற முகத்தில்
மூலப்பொருட் தோற்றமொன்றினை தோற்றுவித்து
குழம்பி நன்கு காதல்? முணுமுணுக்கிறது
'ஒரு தண்டில் இரு மலர்கள்
எது முதலில் உதிரும்?'
சூடு கலந்து வரும் காற்று
பொறுப்பாகும் அதுகுறித்து
கீறு படாது எச்சரிக்கையாக
தப்பியோட வேண்டும் பூ
இப்போது இனி தயார்
சிவந்த கண்களை அடித்தடித்து
பிரிந்திட வழக்கமான முறையில்
அன்றி இயலாதா
நீல நிறத்தை மீதம்
வைத்துச் செல்ல

மஞ்சள் பெரேரா

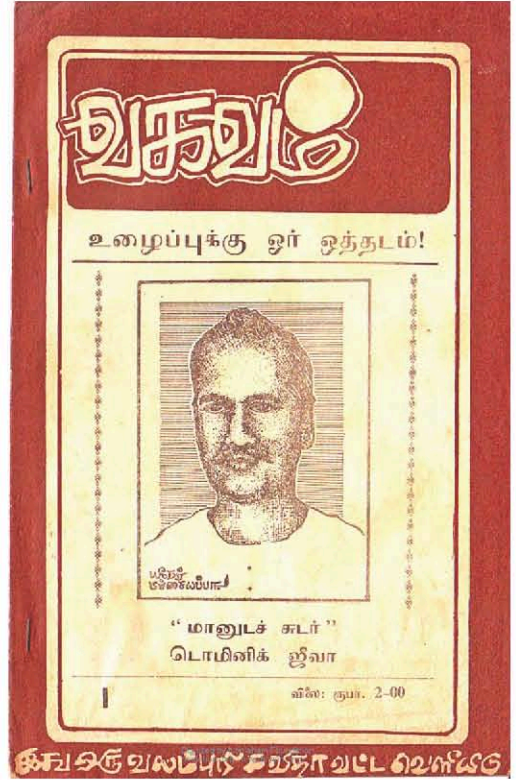
வாள் எனது
களவீள்
வசனங்களை
வாசிக்கிறாள்

காலத்தின்

நிழலை எழுத்துயிர் கொண்டு நிலைபெறச் செய்யும் உன்னதமான பணியினை இலக்கியங்கள் செய்கின்றன. வேகமாய் தோன்றி மிக வேகமாக மறைந்த இலக்கியங்களுக்குள் காலத்தின் வளைவு நெளிவுகளுக்கேற்ப தன்னை வளைத்து கொண்டு வீறு நடைபோடும் இலக்கியங்களும் எம்மிடையே நடமாடிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

“வகவம்” 1987 இல் கொழும்பில் பிறந்து தவழத் தொடங்கிய ஒரு சிற்றிதழாகும். இருபதிற்கும் குறைவான பக்கங்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட இச்சிற்றிதழ் சில கவிதைகளையும் கட்டுரைகளையும் சுமந்துவந்துள்ளது.

ஜப்பானை தாயகமாகக் கொண்ட ஹைக்கூ இலங்கையில் வலம்

வகவம்-1 ஓர் அசைல்

வரும் விதத்தினை நா.பத்மநாதன் தனது “இலங்கையில் ஹைக்கூ கவிதைகள்” என்ற கட்டுரையில் திறம்பட எடுத்துரைத்துள்ளார். இலங்கையில் முதன்முதலில் ஹைக்கூ கவிதையை எழுதியதாக கருதப்படும் இப்பினு அஸ்மத் அவர்களின் கவிதை பற்றி தெளிவுபடுத்தியதுடன் ஹைக்கூ என்ற போர்வையில் அதன் இலக்கண வரம்பினை மீறிய கவிதைகளை ஹைக்கூ என்ற பெயரில் பிரசுரித்த கவிஞர்களையும் அவர்களின் கவிதைகள் மீதும் சினங்கொண்ட ஒரு விமர்சன அம்பை பாய்ச்சியுள்ளார். ஹைக்கூ

எவ்வாறு அமையவேண்டுமென்ற வரையறையை மிகச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் கூறியுள்ளதோடு ஹைக்கூ கவிதையின் வரம்பை மீறி கவிதை எழுத முற்படுவோரால் கல்லறையை நோக்கி செல்லவேண்டி வருமென தன் வேதனையையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

ஈழகணேஷின் நான்கு கவிதைகள் வாக்குச்சீட்டு என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்ட.

“தேர்தல் காலங்களில்

மாத்திரம்

தேசங்கள் குளித்துக்கொள்கின்றன”

கவிதை வாக்குவண்டிகளுக்காக சுயலாபம் பெற நயவஞ்சக வேடம் தரிக்கும்

அரசியல் வாதிகள் மீது சொல்லம்பு வீசியுள்ளதை காணக்கூடியதாக உள்ளது.

எஸ். ஜி. புஞ்சிவேறவாலால் மொழிப்பெயர்க்கப்பட்ட “படிப்பு” என்ற கவிதை நமக்கு புதுவித படிப்பினை போதித்துள்ளது.

உழைப்புக்கு ஓர் ஒத்தமமாக உருவம் கொண்ட வகவம் மல்லிகையின் நறுமணத்துடன் பூத்த இதழாகும். “மணிவிழா காணும் மல்லிகையின் பூமி” டொமினிக் ஜீவாவின் பஸ்திரன் ஆளுமைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. “மல்லிகைத் தேரின் சாரதி” கவிதையில்,

“ஓ! ஜீவா!

உங்கள் வைராக்கியச் சாதனை
வைரவிழாக்காண வாழ்க!”

என எழுதப்பட்ட அதேவேளை நூற்றாண்டினை தொடரின்னும் சில ஆண்டுகள் நகர காத்துக்கொண்டிருந்த போது கொரோனாவுக்கு ஜீவாவை பிடித்ததால் தான் என்னவோ அவரின் ஜீவனை பறித்துக்கொண்டது.

சோலைக்கிளியின் “கருக்கல்” கவிதையானது உள்ளத்தில் இனம் புரியாத நெருடலை அள்ளித் தருகின்ற அதேவேளை அல் அஸூமத் அவர்களின் “படிமம்” என்ற சிறுகட்டுரையில் உவமானம் பயன்படுத்தும் போது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய விடயங்களை தவறிய இலக்கியங்கள் மீது தனது எதிர்ப்பினை சுட்டிக்காட்டியதோடு பெரும் கவிஞர்கள் என கருதப்பட்டவர்களின் கவிதைகளை விமர்சிக்க ஏன் கவிஞர்கள் அஞ்சுகின்றனரென தன் கவலையை வெளியிட்டதோடு கவித்துவம், அனுபவம், அவதானிப்பு என்பன ஒரு கவிதைக்கு மிக அவசியமானதெனவும் கூறியுள்ளார்.

வெறும் பார்த்திருப்புகள், கடவுளுக்கோர் விண்ணப்பம்,

பாத்திமா மைந்தனின் ஐந்து கவிதைகள் மற்றும் மரணம் எனும் தலைப்புகளில் கவிதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் பாத்திமா மைந்தனின் ஐந்து கவிதைகளில் ஐந்தாம் கவிதை மனசாட்சியை கேள்வி கேட்கிறது.

“ஆணியில் மாட்டியது:

அப்புறம் காணவில்லை....

தேடிப் பார்த்து

தோய்ந்து போனேன்

நாடிமுந்த -சொறி

நாய் போல”

மனசாட்சியின்றி முகமூடிகளுடன் அலைபவர்களிடம் மனசாட்சி காணாமல் போய்விடும் என்ற சோகத்தை கூறுவதோடு நாடு இழந்து தவிக்கும் ஏதிலியின் சோகமும் இக்கவிதையில் திரையிட்டுக்காட்டப்படுகின்றது.

மேற்கூறப்பட்ட வகையில் வகவம் எண்ணிக்கையில் குறைவான இலக்கியங்களை சுமந்துவந்தாலும் தரத்தில் திறம்கொண்ட இலக்கியங்களால் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளமையை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். வகவம் மீண்டும் புத்துருவாக்கம் பெற்று இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் தன் அடையாளத்தை நிலைநாட்ட புறப்படத்தொடங்கினால் இந்தத் தலைமுறையினருக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி.

தயானி விஜயகுமார்

புகைப்படத்தின்ருந்து வெளியேறியவள்

உடைந்த சுவரின்
புகைப்படமொன்றிலிருந்து
வெளியே வருகிறேன்

கழுத்தை நோவித்த
ஆபரணங்களை
உதறும் போது
முன்வரிசை இருக்கையாளர்கள்
தும்புகின்றனர்

இந்த முறை லிகிதர் தும்மியதை
உயர் அதிகாரி மறைக்க
வேண்டியதாகிப் போயிற்று

மோனா லிசா அஞ்சும் படியாக
க்ட்ளக் என்று சிரித்தவாறு
சத்தமாக நடக்கிறேன்

போர்வை போன்ற முக்காட்டையும்
பின்னி முடிந்த கூந்தலையும்
கலைத்துப்போட்டு
ஒருத்தி
எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாள்

அதில் குறைந்ததை
அவள் யாரிடமும் கேட்கமுடியாது

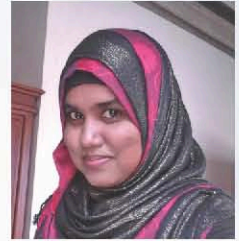
ஒரு வேளை
அவளின் காதலனின் முத்தத்தில்
இவை பின்னால்
சென்றிருக்கலாம்

நீங்கள் தேடுவது
கிடைக்காவிட்டால்
இதையே
நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்

நானும் மீண்டும் அந்த
புகைப்படத்தில் வசிப்பதாக
இல்லை

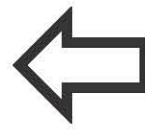

அஸ்மா பேகம்

கடல் பாறை இருக்குகளில்
மிருதுப்பாசிகளை உண்ணும்
நண்புகளை அவிழ்த்து விடுகிறாள்
நுரைகளில் பாயும் கதீர்கள்
மாயாஜாலம் காட்டும் அலைகளை
மடித்த கொசுவங்களாக்கி
அழுவயிற்றில் புதைக்கிறாள்
கடல் ஒளி
வியர்வை வாசனையில்
சிலிர்த்த நரம்புகளில்பட்டு
சிவப்பு வரியோடிய
ஈரப்பாறைகளில் எதிரொலிக்கிறது
நுரைக்கூடுகளில் காமம் பயின்று
நட்சத்திர மணலில்
உலர்கிற சிப்பிக்கு
துரோகத்தின் இரு கதவுகள்

1

அனார்ன் கவீதைகள்

2 →

பூமியின் பாதாள மறைவிடங்களில்
பூகம்பம் நிகழ்ந்திருக்கலாம்
நிலச் சரிவின் அடையாளம்
தெரிகின்றது
எரிமலையின் ஆழத்தில் நெருப்பு
புகைவிடத் தொடங்கிற்று
வீட்டுச் சுவர்களில்
இரண்டாகப் பிளந்தவெழிப்புகள்
தோன்றுகின்றன
நேற்று பார்த்து பார்த்து
துடைத்து வைத்த பளிங்குப் பாத்திரம்
எதிர்பாராமல் கைதவறி நொறுங்கிற்று
குழந்தையின் புதிய ஆடையில்
தையல் பிரிந்திருக்கிறது
குறித்த இலக்கத்திலிருந்து
அழைப்புகள் வருவதில்லை
செல்போனுக்கு

.....

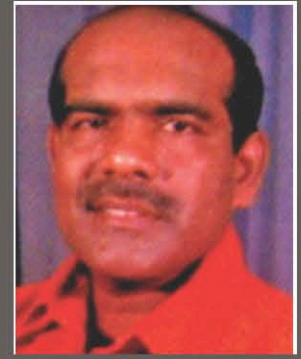
கனத்த பனிமூட்டம்
பாதையை மறித்து நிற்கிறது
தொலைவில் அந்த உருவம்
வந்து கொண்டிருக்கின்றதா
போய்க் கொண்டிருக்கின்றதா
எனத் தெளிவாகத் தெரியவில்லை

முடக்கால் குத்தி
நீய்ரும் நம்பிக்கையும்
ஒத்துப்போன காலமும்

இடர்புதர் நீலிக்
 காலூன்றுகிறேன்
 ஆதிவேரோடிய நெஞ்சில் மீளத்
 துளிர்க்கிறது
 நினைவொட்டிய பிஞ்சுமணி
 குடுத்து
 என் மகனிதனும் மகளினதும்
 கைபிடித்து நடந்தேகுக்கிறேன்
 வாப்பாவின் வாப்பாவின்
 வயல்வெளியும் பூரிக்
 நீராவிப்பனிநீரில்
 நீராடி
 களிகொண்ட
 இளங்காலப் பொழுதும்
 பொன்னிவண்டுச் சிலிர்ப்புமென
 ஆதிவேரோடிய நெஞ்சில்
 மீளவும் துளிர்க்கிறது
 நினைவொட்டிய பிஞ்சு மணி
 குடுத்து
 உம்முமமா கிண்டிய
 ஈரப்பனம்பாத்தியை
 குழந்தைகள் ஆச்சரித்துப்
 பார்த்திருக்க
 நாவுறக் கிளறுகிறேன்
 கிழங்குகள் கிளர்ந்ததில்லை
 முகங்கறுக்க உமைக்காய்ச்சியாய்
 கொட்டுண்டு கிடக்கிறது காலம்
 என் மகனிதனும் மகளினதும்
 கை பிடித்து நடந்தேகுக்கிறேன்

 புத்தளத்து உப்பளத்துக் குழலில்
 பெய்த அதே மழை
 மீளக் குடியேறிய கொட்டிலில்
 வழிகிறது
 கிணறு தோண்டுவதற்கும்

முல்லை முஸ்ரிபா

கக்கூசு குழி வெட்டுவதற்கும்
 மட்டுமென
 தொப்பிபோட்ட
 என்ஜியோக்களும்
 அலைகிறது
 ஒரு சட்டகத்துள் உள்ளூறறந்த
 கலாசாரத்தின் உயிர்த்துழப்பு
 கட்டுடைத்துக் கலர் கலராயும்
 கலர் மங்கிக் காவியாயும்
 மனசில் சிதழுகிறது
 நெடுந்தாயர்
 பன்னிரண்டாயிரத்துச்
 சொச்சம் பெரும் பொழுதென
 பெருகிய தயரிடை
 அந்தரித்துத் திரிகிறது
 முள்ளாய் உறுத்தும் இருப்பு
 ஏப்பமிட்டாயிற்று
 என்மனமும் என்சுற்றமும் என்
 எல்லாமுமாக
 ஏதிலியான நிலத்தில்
 முடக்கால் குத்தி நிமிர்கிறது
 நம்பிக்கையொளிபுசி
 தூரத்தே மின்னுகிறது
 நாளை

2015 ஓக்டோபர் 26

வளவுக்குள் வைத்த கடைசிக்
 காலடியை
 எடுக்கமுடிவதில்லை
 தவிப்புற்ற வறள்தாகக்
 கொதிப்பில்
 தீய்ந்து போகிறதென் இதயம்
 மறுபடி கருகி
 பனங்கிழங்கின் பிரிக்க
 மேலெழும் பீலியாய்
 பிஞ்சுக்கால்கள்
 பரப்பி அடர்ந்தேறிய
 மகிழ்பொழுதுகள்
 நினைவில் கிடந்து
 தழுப்பெடுக்கின்றன
 வேர்மணிய காலடியின்
 நரம்பிலேறிப் படர்கிறது
 உணர்வின் ரேகை
 உம்மாவின் உம்மாவின்
 கனவில் நிமிர்ந்த
 கருக்குப்பனை
 தலைமுறிந்து தலைமுறை
 இடைவெளி பேசிற்று பின்
 பேய்க்காற்றில் மௌனித்துப்
 போயிற்று

தொட்டச்சிறையங்கி முகிழ்ந்த
 ஒற்றைவழிப்பாட்டில் தொடரறுந்து
 நடக்கிறேன்
 பேரற்ற எதுவோ அடர்ந்த
 அடித்தடத்தில்
 பாம்புகள் பொங்கியெழுகின்றன
 அஸன் வளவின் ஈஸான மூலையில்
 நச்சு நிரம்பிய கள்ளிச்செடியொன்று
 காலில் தைக்கிறது
 என்
 கழுத்தை நசிப்பதான இருபுற
 வேலிகள் நெருக்கின
 எலும்புக்கூடும் சிதறிற்று
 கலக்கத்தில்
 காலடியெடுத்த வெளியே
 எறிகிறேன்
 வாப்பாவின் வாப்பாவின் வாப்பாவின்
 ஈரக்காலடி
 உக்கிப்புதைந்த என் சுவட்டில்
 முளைத்தெழுகிறது
 சின்னக்காலடிச்செழு மூன்று

2018 மார்ச் 22 ஒக்ளோபர் 26

அஸன்வளவில்
வேர்மண்டிய
எரக்காலடி

வகவம் இதழுக்கு படைப்பு அனுப்பவர்கள் தங்கள் புகைப்படம்
ஒன்றுடன் பின்வரும் மின்னஞ்சலுக்கு மட்டுமே அனுப்புவதோடு,
அனுப்பும் படைப்புகள் Ms word கோப்பில் **Baamini font** இல்
அனுப்புமாறு வேண்டுகொள்கிறோம்.

vakavamorg2022@gmail.com

